

Repül a nehéz kő: ki tudja, hol áll meg?

Ki tudja, hol áll meg, s kit hogyan talál meg?

A vizsgálóállomások gazdasági rentabilitásának rendbetételéről, tiszta képletű pénzügyi feltételekről, a jelen állapot fenntarthatatlanságáról évek óta beszél a vállalkozói oldal, kérdésekkel, elemzésekkel, kérésekkel, követelésekkel bombázva az illetékeseket. Még ha kevesek rendeletalkotói és főhatósági körökből – szigorúan diszkrét körben, magánbeszélgetések során – át is látják a helyzet tarthatatlanságát, tenni nem tudnak, valamilyen felsőbb akarat (mint mondják PM bevételi terv) miatt. Van ebben egy adag NKH önvédelem, egy adag „oszd meg és uralkodj”, és a kezelhetőség érdekében léthatáron tartás.

Az elmúlt év végén, az év elején azt mondták: az alapfeltételeken változtatni nem tudunk, de adunk munkát, és abból plusz bevételhez jutnak a vizsgálóállomások. Tí-étek a környezetvédelmi vizsgálat (alaposan megírítva, megkurtítva) és az eredetiségvizsgálat. Valamelyest javulni látszott a helyzet, de nem ez a megoldás!

Továbbra is érthetetlen, hogy miért nem lehet tiszta rendszert alkotni. Biztosan jobb lenne mindenkinek. (Tudjuk, hogy ez naivitás, mert a zavarosban való halászás lehetősége ezzel megnehezedik, és azok a dolgok, melyekre napjainkban derül fény, talán lehetetlenné válnak.)

Az eredetiségvizsgálat – ha már az integrált vizsgálatot, annak eszközrendszerét minden vizsgálóállomásnak kötelezővé tették (hogy akkor miért volt erre szükség?) – elvégzésének a lehetősége adott volt, tehát jól jött, hogy ezt gyakorlatilag a vizsgálóállomások kapják meg. (Micsoda óriási hibát követett el hajdan a KFF főigazgatója, amikor az eredetiségvizsgálatot kiengedte (be sem fogadta) a hatóság keretei közé. Megelőzően pedig azok, akik a kötelező és teljes körű, és így teljesen felesleges eredetiségvizsgálatra igent mondtak, érdekek „mentén”. Büntetlen régi bűnök.)

Azután jött a „nagy igazságtétel”, az egyik eredetiségvizsgálati elrendelést visszavonták. A vizsgálóállomásoknak ez nagy érvágás! Marad a kérelemre indított eljárás. Ez is valami, ha az ügyfelek hozzánk jönnek. Úgy tűnik, ez is léket kaphat, valakik találgatnak, mi pedig tovább süllyedünk.

A mobil eredetiségvizsgálat „svédcsavarral” való továbbbélési lehetőségéről van szó.

Az írás szava: „A fióktelephelyekkel is rendelkező eredetiségvizsgáló állomással kötendő hatósági szerződéssel kapcsolatban

az alábbiakról tájékoztatjuk. Az előzetes eredetiségvizsgálati eljárás részletes szabályairól szóló 301/2009. (XII. 22.) Korm. rendelet (a továbbiakban: KR) vonatkozó jogszabályi helyei határozzák meg az előzetes eredetiségvizsgálat végzésének feltételeit. A KR nem zárja ki a telephelyen kívül végzett tevékenységet, a „mobil vizsgálóállomás” fogalmát azonban nem definiálja. A KR tartalmazza a „vizsgálóhely” fogalmát, tehát lehetőség van vizsgálóállomáson kívül végzett vizsgálatra, azonban a közlekedési hatóság az engedélyezési eljárást nem tudja a mobil vizsgálójárműre lefolytatni.

A közlekedési hatóság számára szükséges a feltételek ellenőrzéséhez ismerni a vizsgálóhelyeket, ezért azokat szerepeltetni kell a hatósági szerződés mellékletében.

A KR a fix IP címet telephelyenként, nem pedig vizsgálóhelyenként írja elő.

(figyelem, svédcsavar) Amennyiben a közreműködő nem rendelkezik vizsgálóhelyenként eltérő fix IP címmel, biztosítania kell, hogy a vizsgálóhely más módon azonosítható legyen, a vizsgálat helyszínét az eljárás során dokumentálni kell, a járműről készült képeket úgy kell elkészíteni, hogy azok lehetővé tegyék a helyszín utólagos azonosítását. Ebben az esetben is biztosítani kell valamennyi vizsgálóhelyen a vizsgálat idejére az online-realttime adatkapcsolatot.”

A feltételek, ha nagyon akarunk találni, például autóval bejárható vizsgálókamion felpótkocsival, helyszínhez kötött GPS-szel, ki tudja még mivel, talán teljesíthetők.

Talán csak próbálkozás lehet, ugyanis a 301-es R. szerint nem lehet mobilállomás. Az R azt mondja 1. §.e.„vizsgálóállomás: a közlekedési hatóság által mű-

ködtetett telephely, valamint az előzetes eredetiségvizsgálatra az engedélyező hatósággal szerződéses jogviszonyban álló jogi személy, ...egyéni cég által működtetett telephely, amely alkalmas a jármű és a járműokmányok előírt adatainak hiteles felvételezésére, rögzítésére, valamint azoknak a Hivatal részére történő továbbítására.” 6. §.1. „A közreműködő a tanúsítói tevékenységét azokon a vizsgálóállomásokon végezheti, (...) biztosított, hogy a vizsgálóhelyiségbe (vizsgálat helyére) a vizsgálat tartama alatt illetéktelen személy ne lépessen be, biztosított, hogy a jármű minden irányból vizsgálható.”

„A vizsgálóállomásnak rendelkeznie kell elektronikus és mechanikus vagyónvédelemmel.”

Tehát: az eredetiségvizsgálat csak vizsgálóállomáson – amely csak telephely lehet – végezhető, amely megfelel az 1.-ben előírt technikai feltételeknek.

A mobilautó ezeknek nem felel meg! Amennyiben a mobilautó egy kereskedő telephelyére menne ki, akkor itt a mobilautóval az eredetiségvizsgálat akkor lenne elvégezhető, amennyiben az a hely is engedélyeztetve lenne a hatóság által a feltételek ellenőrzése miatt (akna, védelem stb.). Ebből következik, hogy minden olyan helyet (kereskedést) be kellene jelenteni „vizsgálati helyként”, ahol a mobilautóval eredeztetünk eddig, pl. a lassú járművet a faluban, az udvarban is.

Nyilvánvalóan ez a módszer értelmetlen – vélik a rendelet szava szerint és védelmükben a vizsgálóállomások.

A „nehéz kő” volt, hogy a címzettet találta, volt, hogy mandinert kapott, és a feladót találta. Mi most mást nem igen tehetünk, várunk.

GVOE-ELNÖKSÉG